

عنوان مقاله:

الگوهای پایدار انرژی در معماری مناطق گرم و مرطوب نمونه موردی بافت قدیم شهرستان دزفول

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

علی مردانی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد آبادان، آبادان، ایران

خلاصه مقاله:

نظریه ی توسعه ی پایدار و در پی آن معماری پایدار، از بحث بر انگیزترین موضوعات معماری معاصر است. اینکه هر ساختمانی باید بتواند با محیط طبیعی که در آن واقع شده رابطه برقرار کند جای بحث ندارد. آنچه چالش محسوب می شود نوع و چگونگی این رابطه است. ایده ی معماری پایدار امروزه برای پاسخگویی به این پرسش طرح شده است. در جهت ایجاد محیطی پایدار و مناسب زندگی انسان، معماری کویری ایران به اصول و روشهایی دست یافته است که نه تنها تخریب و ضایعه ای را بر محیط تحمل نمیکند، بلکه فراتر از آن به عنوان عامل کمال بخشیدن به ماده نیز ایفای نقش می کند. هدف اصلی در این تحقیق بررسی الگوهای در معماری شهری مناطق گرم و مرطوب به صورت موردی شهرستان دزفول می باشد چرا که شرایط آب و هوایی به موازات سایر عوامل محیطی از مهمترین عوامل موثر در شکلگیری و تکوین شهرها و تداوم انرژی های پایدار شهری به شمار می آید. در واقع شهرها، عناصر شهری، پایداری انرژی و عملکرد آنها همواره از عناصر و عوامل آب و هوایی متأثر بوده و هستند. این تأثیر پذیری تا قبل از پیدایش مادمعماری این شهرها تقریباً یکسویه بوده و از آن به بعد نیز در اوضاع اقلیمی فضای پیرامون خود تأثیر گذاشته و تغییرات اقلیمی را پدید آورده اند به گونه ای که امروزه پایداری انرژی با الگویی از این نظام های شهری صورت می گیرد. از این حیث بافت کهن شهرستان دزفول با داشتن آرایه های توسعه و نگاه به انرژی های طبیعی الگویی پایدار از منظر مدیریت انرژی محسوب می شود. در این مقاله به روش توصیفی تحلیلی ساختارهای این بافت را مورد تحلیل قرار داده و الگوهای پایدار مدیریت انرژی را در دو مقیاس کلان و خرد را بررسی می کند

کلمات کلیدی:

انرژی، توسعه پایدار، معماری، دزفول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/469967>

